

14 sön e Trefaldighet
En rätt kristen enhet

Psalmer: 238b, Ps 71, 58, 210:1-4, 210:5-8
Texter: Jes 62:6-7, Ef 4:1-6, Joh 17:18-23

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Joh 17:18-23

18 Så som du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen. 19 Och jag helgar mig för dem, för att också de ska vara helgade i sanningen.

20 Men jag ber inte bara för dem, utan också för dem som kommer att tro på mig genom deras ord. 21 Jag ber att de alla ska vara ett, och att de ska vara i oss liksom du, Far, är i mig och jag i dig. Då ska världen tro att du har sänt mig. 22 Och den härlighet som du gett mig har jag gett till dem, för att de ska vara ett liksom vi är ett: 23 jag i dem och du i mig, så att de är fullkomligt förenade till ett. Då ska världen förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem så som du har älskat mig.

Låt oss be!

Himmelske Fader, vi tackar för att du i din kärlek sände din Son till världen att bli vår Frälsare. Och vi tackar dig för att du talat genom profeter och apostlar och fört oss till tro på Frälsaren genom ditt ord. Stärk nu vår tro genom ditt ord och ge oss förmåga att vittna om dina frälsningsgärningar för världen på det sätt som behagar dig. Amen.

Den bön vi hör Jesus be gäller alla kristna. Jesus ber ju: *Men inte bara för dem ber jag (alltså för apostlarna), utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig.* Det syftar på oss som grundar vår tro på Bibeln.

I Jesu översteprästerliga förbön ber han för alla som kommit till tro på honom genom apostlarnas ord. Skriften betygar på många andra ställen att det är så vi kommer till tro. Paulus skriver till Timoteus: *du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus.* Paulus skriver till församlingen i Rom: *Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.* Och Jakob skriver: *Lägg därför bort all orenhet och all ondskas och ta ödmjukt emot ordet, som är inplanterat i er och som har makt att frälsa era själar.* Och Paulus skriver i Efesierbrevet: *Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj. Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv.*

Gud har bestämt att handla med oss genom profeternas och apostlarnas ord, ge oss sin

nåd och den frälsande tron. Därför kallar vi evangeliet ett nådemedel. Det finns varken något löfte eller exempel i Skriften att Gud vill handla med oss på något annat sätt. Nej, han har från tidernas begynnelse sänt förkunnare, profeter och slutligen sina apostlar för att predika Guds ord just därför att han vill ge oss den frälsande tron genom sitt ord och inte på något annat sätt. (Ja, det finns ytterligare ett sätt som konfirmanderna lärt sig: det är genom dopet. Men då har Gud knutit sitt ord till vattnet. Dopot renar oss i kraft av ordet. Så det finns alltså egentligen bara ett nådemedel: evangeliet i ord och sakrament).

På frågan vad som gör oss till kristna kan vi alltså ge ett klart svar utifrån Jesu förbön. Vi får tron och blir kristna genom apostlarnas ord. Därför är det viktigt att vi håller fast vid Skriftens ord och använder den varje dag för att vi ska få en stark tro.

Vad är det då Jesus ber om? Vad begär han för vår del av Fadern? Ja vi hör honom säga: *Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig.* Här talar Jesus dels om den inre andliga gemenskap som vi har med den treenige Guden och varandra genom hjärtats tro och hoppet om frälsning för Jesu skull. Denna inre andliga enhet kan världen inte se. Men Jesus talar också om hur denna enhet kommer till synligt uttryck och blir ett vittnesbörd för världens människor. Den andliga enheten tar sig uttryck i att de kristna är eniga vad de säger, i sina värderingar och sitt tankesätt så som Paulus förmanar församlingen i Korint. Det gäller naturligtvis också församlingen av troende idag: *I vår Herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att alla vara eniga i det ni säger och inte låta stridigheter förekomma bland er, utan vara fullkomligt enade i samma uppfattning och samma mening.*

Och Paulus förmanar oss också i dagens epistel att leva värdigt den kallelse vi fått: *Var alltid ödmjuka och milda, var tålmodiga och överseende med varandra i kärlek. 3 Gör allt ni kan för att bevara Andens enhet genom fridens band: 4 en kropp och en Ande, liksom ni kallades till ett hopp vid er kallelse, 5 en Herre, en tro, ett dop, 6 en Gud som är allas Far; han som är över alla, genom alla och i alla.* Det är så den andliga enheten kommer till synligt uttryck - i ödmjukhet och mildhet, i tålmod och överseende, i enhet kring läran så att vi bekänner ett och samma hopp, en tro, ett dop osv. En sådan kärlek och enhet i tron är ett verkligt vittnesbörd för världen. Jesus ber Fadern för oss att vi ska få kraft att ge ett sådant vittnesbörd.

Gud vill att den inre enheten som vi har med honom och med varandra genom tron också ska komma till uttryck i en yttre kyrkogemenskap. Det vill säga, i vår kyrkogemenskap ska det bara finnas en tro. Innehållet i all offentlig undervisning, predikan, och privata vittnesbörd ska vara densamma, nämligen Skriftens lära och undervisning. I kyrkan får det inte finnas olika uppfattningar och meningar som strider mot varandra. Där får inte finnas olika mänskliga ideologier och tankesystem.

I kyrkan ska vi alla grunda vår tro på apostlarnas ord och uttrycka den tron i ord och handling.

När världen märker att de kristna har samma tro och samma sinne måste de förstå att de har att göra med något som är förmer än mänskliga tanke-system, ideologier eller politiska partier där ett argument alltid får ett motargument eller där man tvingas kompromissa för att uppnå någon form av enighet. De kristnas enhet som grundar sig på apostlarnas ord är ett vittnesbörd om att Jesus är sänd av Gud och att vi har vår gemenskap med Fadern och Sonen.

Gud vill att vi ska vara eniga i den undervisning han gett oss genom sina profeter och apostlar. Det är ett resultat av synden när kristenheten splittas i partier som är oense med varandra. Det ställer krav på oss att bedöma vilket parti vi ska tillhöra. Det är ett prov som Gud ställer oss inför, även om det inte är han som ligger bakom oenigheten. Det heter i 1 Kor 11:19: *Det måste finnas partier bland er, för att visa vilka av er som är äkta.* Oenighet i läran eller vad kärleken kräver beror på att en del inte vill rätta sig efter Skriften. En del vill inte tro och lära så som Skriften lär, och andra vill inte leva så som Skriften lär. Det är egentligen mycket enkelt att identifiera vilka vi ska tillhöra eftersom allt, både lära och liv ska bedömas utifrån Skriften. Nu är det väl så att det inte finns någon perfekt kyrka eller församling utan överallt finns svaghet och brist. Men det är en annan sak då man i kyrkan medvetet försöker skapa utrymme för trosuppfattningar och livsstilar som kolliderar med Bibelns undervisning.

Ibland skyller man splittringen inom kristenheten på Skriften. Eftersom det finns så många olika uppfattningar i den yttre kristenheten drar en del slutsatsen att Bibeln är oklar och kan tolkas på många sätt, och att det är omöjligt att säga vad som är rätt och fel utifrån en så tvetydig bok. Detta är just det dåliga vittnesbörd stridigheter inom kristenheten åstadkommer och Jesus ber för motsatsen i sin förbön. Slutsatsen att oenigheten beror på Bibeln är felaktig. Skriften är en klar och tydlig bok som lär oss vad vi ska tro och vad vi inte ska tro, vad vi ska göra och vad vi inte ska göra. Den är kapabel att göra oss till fullt färdiga gudsmänniskor. All splittring i kristenheten beror på att man inte vill använda enbart Skriften för att lära sig vad vi ska tro och inte tro, vad vi ska göra och inte göra. Vi visar att vi är Kristi lärjungar då vi förblir vid hans ord och sida vid sida med en mun bekänner Skriftens lära. Det är ett gott vittnesbörd inför världen och ger Gud äran.

Sedan säger Jesus i sin förbön för oss: *Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem...* Alla kristna har fått Kristi härlighet och den är vår genom tron. Men det är ingen härlighet som syns i våra kroppar eller märks på våra egenskaper. Den härlighet vi fått lyser inte i mörkret som Guds härlighet som uppenbarade sig på Sinai eller för herdarna natten då Jesus föddes. Nej, så länge vi lever är den härlighet vi fått av Kristus dold. Ja, vi omfattar den med tron tvärt emot vad vi kan se. Vi är alla döende

och vi dör en smula varje dag. Vi har inget annat val än att vända tillbaka till jord så som Gud befallt. Hela skapelsen är lagd under förgängelsen. Men den härlighet vi fått ska en dag bli uppenbar, som Johannes skriver i sitt första brev: *Mina älskade, vi är nu Guds barn, och vad vi skall bli är ännu inte uppenbarat. Men vi vet att när han uppenbaras, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är.* När vi en dag får se Kristus komma i härlighet så ska vi förvandlas och bli lika honom. Då kommer vi att känna och se den härlighet som vi nu äger genom tron. Vad denna förvandling och härlighet riktigt består i har vi svårt att förstå. Inte ens den högt upplyste Johannes, som fick se in i den himmelska världen, förstod det. Han säger ju ”vad vi ska bli är ännu inte uppenbarat”, dvs. vi kan inte se det eller uppleva det här i livet. Men så mycket förstår vi att det innebär en oerhörd glädje och härlighet som tillhör det fullkomliga livet i gemenskap med Gud. Paulus skriver på samma sätt om den dagen: *Men vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare. Han skall förvandla vår bräckliga kropp, så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet. Ty han har makt att lägga allt under sig.*

Redan här i tiden har Jesus gett sin härlighet åt sina kristna. Härligheten är en gåva, den är helt gratis och oförtjänt. Vi är redan ägare av denna härlighet genom tron på honom, fast det inte märks vare sig på utsidan eller vid en invärtes undersökning. Men vi ska uppmärksamma att han gett oss denna härlighet för ett speciellt syfte: Jesus säger för det första: *för att de skall vara ett, liksom vi är ett: jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomligt förenade till ett.* Kristus har gett oss sin härlighet för att vi ska vara fullkomligt förenade med varandra och med den treenige Guden. Han har gett oss den gemenskap som syndafallet och vår synd berövat oss. Han har gett oss sin härlighet av nåd för att vi som Guds barn ska leva i en evig gemenskap med Gud.

Jesus säger för det andra: *Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem så som du har älskat mig.* Denna inre, andliga enhet ska få ett yttre synligt uttryck som blir ett vittnesbörd för världen. En rätt yttre enhet är en enhet kring allt Guds ord som uttrycks i gemensam gudstjänst och kärlek till varandra. Det är ett vittnesbörd för världens människor att Jesus är sänd av Gud. Det är ett vittnesbörd om att Gud så högt älskat världen att han sänt sin enfödde Son till världen för att vi ska leva genom honom. Så var apostlarnas vittnesbörd. Vårt vittnesbörd ska vara alldeles detsamma. Amen.

Låt oss be!

Käre Jesus, vi tackar dig för att du ber för oss. Vi vill förena oss i din bön och be om sann enhet. Bevara oss trogna ditt ord och hjälp oss att ge ett gott vittnesbörd inför världen. Föröka i oss kärleken till varandra och låt det bli ett vittnesbörd för världen. Vi tackar dig för din härlighet som du gett oss och ser fram emot den dag då vi ska se dig som du är och bli förvandlade till din likhet. Hjälp oss komma ihåg din rika gåva så att vi lever i tacksamhet till dig varje dag du ger oss. Amen.